

Γυνεπία (Ayla -) 161 & X

Η παράφρασις (Aylas) Γυνεπίας εκκλήσκει
 ου εφραπόμενος το α. έλος του Αρλω-
 νίου [το 161 ή 162, διότι ελκόμενος
 άρματα να διαγογιζον ως αρματοί
 εν βαρυγείας ενός ήγεμόνος, το πελά
 ιδ έλος της άναρρήσεως το: τοίλο συ-
 νάφειν να ελπίων άκογου δούλου
 Βαζονίου [Βολλάνδης], ήτοι ή δι-
 κού της Αγίας αυτής ως το Χρόνος

Le Main
 de Tille-
 mont.
 Ecclesi-
 astical
 Memoirs
 First
 6 cent.
 London
 1773
 V. 2
 241

το Μάρτυρον Αδριανόν
 διότι αν έπαραι να έλκόμενος βαρύνει τα
 παράφρασις αὐτά, έπαραι να ελπίων δια το
 τίλου Αρλωνίου ή τον Καρανδάρ.

+ -- Η έορτή της όφους (είδεται εν 13 Μαΐου)
 ή εν 16 Τριτηνή εν Αγία Σάββα ή εν εν 1αν
 αρχαίον Αιγυπτιακόν παρλογογίον.
 την αὐτήν ή έλκον όφους εορτάζεται παρὰ τοῖς
 Μαρίνοις.

ή όφους είναι δάουφος παραφρ τῶν έλκόμε-
 ένων δαυταλουργῶ ενός έγείν, το δα. έρρε
 εν 16 έλκον εν Ηρανγία.
 Συγγραφῶς εν 7^{ης} έκ. όφους παρὰ τῶν ή άναρρ-

amgudi

²
ἐν δαὲ τῇ, ἡ δὲ. ἔλαβε χώραν ὅσον πρὸς
ἐν τῇ 191. ἐκείνῃ ἐν τῇ δεξιᾷ ἐν βασιλ.
αὐτῇ Μαυρικίῳ δὲ τῷ Ἰωάννῃ ἐν Νηριῶν
ἐποφύειν πρὸς 583.

ὁ Μαυρικίος ἀρχιερεὺς ἐπεκρέθη ἐν ἐκκλ.
στα ἐν Ἀγ. Γεωργίου ἐν Ἡρακλείᾳ πρὸς τῷ
οὐρανῷ. ἔδωκε χήματα καὶ ἀνοικοδομήσας
ὅτι οἱ βαρβαροὶ ἔκαυσαν αὐτῇ.

Ἡ ἐκκλησία αὐτῇ ἐν τῷ σφραγισμῷ τοῦ 355,

ἡ φαντασία τοῦ μαδερίνου καὶ ὁ (6)

φαντασία ὅτι τὸ γένει ἐν ἀγίᾳ ἐπίσκε-
ψι ἐν Ἀθήναις ἐν τοῖς χρόνοις Συμφωνίας
τοῦ Κοσμοκράτου. (8)

οἱ ἔχοντες ἐν τῇ ἐν τῷ δέκτῳ, πρὸς 6.

ὁ δὲ τῷ δέκτῳ ἐν τῷ δέκτῳ, πρὸς 6.

Ἐν τῇ ἐν τῷ δέκτῳ ἐν τῷ δέκτῳ, πρὸς 6.

Ἐν τῇ ἐν τῷ δέκτῳ ἐν τῷ δέκτῳ, πρὸς 6.

Μερὶν ἀποδίδου ἐν τῇ ἐν τῷ δέκτῳ, πρὸς 6.

ἐν τῇ Μεταφράσει. τὸ ὅσον ὅσον αὐτῷ,

τὸ δὲ πρὸς τῇ ἀρχῇ καὶ ὑποκρίσιν,

πρὸς τῇ δέκτῳ καὶ ὑποκρίσιν ὅτι δὲ τῇ ἐν τῷ δέκτῳ.

γὰρ τῇ δέκτῳ καὶ ὑποκρίσιν ὅτι δὲ τῇ ἐν τῷ δέκτῳ.

τὸ λατρεῖν καὶ τῇ ἀναφύειν ἐν τῇ δέκτῳ,

ἐν τῇ δέκτῳ, ὅτι τῇ ἐν τῇ δέκτῳ ἐν Ἡρακλείᾳ

Ἡρακλείᾳ ἐν τῇ δέκτῳ, ἐν τῇ δέκτῳ, ἐν τῇ δέκτῳ.

ἀποκαταστήσιν ἐν τῇ δέκτῳ, ἐν τῇ δέκτῳ.

τὸ ἐν τῇ δέκτῳ ἐν τῇ δέκτῳ, ἐν τῇ δέκτῳ.

3 (Γαυρία, Αγία-)

τὴν ἑρῶντος.

Εὐκλείης ἡ διοίκουτος τῆς ἑξῆς τοῦ 221-
228 π.χ. τὴν Πελοπόννησον (Αχαΐαν)
ἤδωκε - -

Ἐν δὲ πλείστοις νεώτεροις συγγραφαῖς καὶ συγγρα-
φῶνται ὅτι αἱ περὶ τὸ Βουλινῆ χώρα
ἐφημερίδα ἐν τῇ διοικουτῇ τῆς Moesia. (u)
ὁ βλαστός ὁποῖος συμφορῶν τὴν πόλιν
Μαθιανῶν πόλιν, ἢ τῇ ἑξῆς πόλιν τῆς
ἐν τῇ Μαθιανῇ Ἡρακλίας.

ὁ Βαβυλῶν δὲ τὴν Α. Γ. Γαυρίαν ὑπὸ τὴν
Μάρκον Αντωνίου τὸν Βουλινῶν χρόνον
ἦν τὸ παλαιόν τῆς 147.

Ἡμεῖς πρὸς τὴν καὶ τὴν ὅτι ἡ καὶ τῇ Τίμῃ
Αντωνίου τὸ 138 ἢ 139 ἢ ὑπὸ τὴν Αντωνίου

Καρανδίου τὸ 211]

καὶ παλαιὰ ἐπὶ τῶν οὐκ ὁ Μάρκος
Πύλλος Σάβιος ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῷ Αν-
τωνίῳ ὅτι ἡ τῇ διοικουτῇ (magistrate) τῇ
Φιγασπασίας ἢ τῇ τῇ νεοεπὶ τῇ
(governor) τῇ Ροδῶν. (σ)

(b) Boll. 7. feb. p. 42. 2

(γ) Boll. 13 mai p. 192 2

(u) Plin. l. 10. cp. 44 p. 595

(σ) Seg. p. 157